

MUZEJ PRIGORJA

SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI

GALERIJA KURIJA

SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI 2020.

„Svijet nije savršen, zato su nam potrebni umjetnici.“

Andrej Tarkovski

Umjetnosti je sve moguće. Istinito iskazivati ili istinu vješto izbjegavati. Ona je posebna, jer opravdava život i njegovo postojanje, hvatajući poetsku esenciju života. Umjetnost izvlači ono najbolje od nas, ono božansko, ali i ono najgore, demonsko. Ona je snažna katarza, čistač naših strahova, tjeskoba, no i djelitelj naše sreće, ushita duha i približavanje praiskonskom. Njezina priroda je istovremeno apolonska i dionizijska. Umjetnost je iskreni, nepatvoreni alat duše koji se otkriva u najtankoćutnijim segmentima, svjedočeći o vlastitoj snazi, nepoznavanju granica, o istosti u različitosti, o pluralitetu njezinih jezika, stilova, ideja i ideologija. Protežna je u svim dimenzijama, iluzionistički vjerna prirodi ili je potpuno od nje odmaknuta, govori alegorijama, metaforama ili je pak posve jasna, narativna. No, ona ne sadrži samo ono vidljivo, već ona čini i jedan nevidljivi svijet, svijet njezine povijesti, učenja o njoj, njezinim institucijama i aparatima njenog plasiranja. A likovna umjetnost je oduvijek bila medij vidnog označavanja i neposrednog svjedočenja zajednice o sebi. U njoj susrećemo likove naših fikcija, događaje zbiljske ili nestvarne, mitske. Ona saobraća s društvom, ostavljajući svoj trag u vremenu i prostoru.

Jedan takav, sasvim izgledno neizbrisiv trag, već trideset i petu godinu zaredom, ostavlja izložba „Sesvetski likovni umjetnici i gosti“. Izrasla iz neformalne grupe renomiranih sesvetskih umjetnika, od 1986. godine ciklično prikazuje recentnu produkciju u područjima vizualnih umjetnosti, s naglaskom na onu „klasičnu“ likovnu, u kojoj prednjače slikarstvo, grafika i kiparstvo. A ovu, trideset i petu godinu zaredom, nastavljaajući formalnu koncepciju, u kojoj umjetničko izlaganje ne diktira određena tema, već je likovnost ono što ih odabire i selektira za izlaganje, kroz svoje djelo predstavlja četrdeset i četvero sesvetskih likovnih umjetnika i njihovih kolega kao gostiju. Kontinuitet svjedoči o živosti lokalne likovne produkcije koja u izlagačkoj simbiozi s djelima ostalih zagrebačkih umjetnika ukazuje na njihovo globalno promišljanje i djelovanje. Potvrđuje ih kao pripadnike istog roda u kojemu nema osjećaja različitosti do one stvaralačke u kojoj je sve moguće. Izložba tako, interakcijom raznorodnih stilskih, morfoloških,

ikonoloških pa i kulturoloških izričaja prezentira širu dimenziju, ukazujući na mnoge segmente presudne u kvalitetnom predstavljanju kulture i umjetnosti.

Stoga je lijepo vidjeti inovativnu infrared računalnu senzaciju **Vilka Žiljaka**, pionira računalne grafike u nas, koja nam zahvaljujući implementaciji infrared metode pruža dvostruki vizualni užitak, ili digitalnu sliku **Milivoja Šegana**, kao kreativno likovno rješenje prikaza također jedinstvenog patenta Lumino mobile – preoblikovanja svjetlosnog snopa, odnosno svjetlosne distorzije koja se dobiva snimanjem prolaska svjetlosti keramičkom formom, kako stoje „uz bok“ klasičnoj skulptorskoj formi. Njoj, svojim uradcima „vraća slavu“ grupa mladih kipara, sve od reda studenata zagrebačke ALU. **Petar Popijač** adicijom osnovnih geometrijskih tijela gradi cjeloviti skulptorski korpus, dok **Lucijan Kujundžić** zadivljuje izvedbenom vještinom predstavljajući se torzom čudesno životvorne površine, opravdavajući mu naziv „Corpus vivens“, kao i **Emu Zavacki** koja svojim satirom potvrđuje ljepotu i potentnost kiparske forme. Ili **Tomislav Hršak** i **Lucija Jelić**, koji odabirom drva kao kiparskog materijala opravdavaju njegovu vrijednost i razložnost njegova odabira, Tomislav u krajnje simplificiranoj kompoziciji drvenih letvica, a Lucija u izvedbi ženskog torza, kojeg kao formu, tj. motiv odbire i **Hrvoje Glavan**, adirajući pak željezne ploče u skladnu kiparsku „fragmentaciju“. I **Petar Koši** odabire klasičnu antropomorfnu formu, no za razliku od prethodnika autoportret izvodi u nešto suvremenijem materijalu – poliesteru. A **Ana Divković**, jedna od najvrsnijih kiparica mlađe generacije, izlaže kolorirani reljef u kojem sklonost figurativnoj formi i narativnosti svjedoči o nasljeđivanju tradicije i čvrstoj ukorijenjenosti hrvatskog kiparstva u korpus europske likovne umjetnosti što akceptira i odabir portreta izvedenog u brončanom reljefu starijeg i iskusnijeg kolege **Željka Zime**. Tu tradiciju i baštinu vjerno oslikava i reljef **Izidora Žige Popijača**, izveden u fosilnom hrastu, kojemu je likovni izričaj, odnosno stil naiva, omogućio jednostavnost i originalnost izvedbe. Moćna skulptura, i u izvedbi i u odabiru motiva i njegove simboličke – „Cerebri artis“ autorsko je djelo **Ivana Kujundžića**, nastavljajući niz reprezentativnih kiparskih uradaka koji će zasigurno dominirati ovom izložbom. Poput senzualnog ženskog akta s bubnjem u skulptorskoj formi **Borisa Leinera** kojom ovaj skulptor udružuje svoje dvije ljubavi – kiparstvo i glazbu.

No, trodimenzionalna forma ima i svoja „suvremenija“ očitovanja, poput jednog od „Oblika-Sfera“ **Ivane Ožetski** kojeg izlaže na ovoj izložbi, a koji nam otkriva neobičnu „tajnu geometriju“ koja formira obličja skrivenih mikro-svjetova virusa. Klasična u odabiru materijala, metala i mramora, no nikako u izvedbi, skulptorska je instalacija s elementima ready-madea autora **Ante Brčića** ili pak **Mladena Novaka Mrakana** koji svoje raspelo slaže od čahura metaka, povezujući i posvećujući Kristovu žrtvu sa stradanja Vukovara. A ovom kreativnom trojcu pridružuje se i **Jasminka Mitrić** vezenim portretom na platnu, transformiranim u trodimenzionalnu formu slika-objekta kojeg posvećuje kolegi Borisu Leineru. Fotograf **Darko Lesinger** izlaže fotografiju koja postavlja pitanje svrsishodnosti meta slike, u njegovom slučaju fotografije u fotografiji, no efektnost ove domišljate prezentacije po principu „dva u jedan“ sve opravdava. Fotoaparatom zaustaviti vrijeme i upisati ga u kadar fotografske slike izazov je koji iziskuje vrsno oko i brzi prst, no **Darko Antolić** motiv kao da je strpljivo čekao, negdje daleko od ljudi, od svega, u spokoju i tišini zime, bivajući tako i prigodnim dijelom izložbe kojom Muzej završava svoj godišnji izložbeni program. Akvarelom na svili, jednim od pet tonda koje čine konstrukciju Suprotstavljanja, izloženu na ovogodišnjoj samostalnoj izložbi u Glipotecu HAZU, predstavlja se **Sanela Đurinec Raič**. Tako ova predstavica „nove slike“ otkriva svoja nova inspirativna ishodišta u duboko proživljenoj emociji i snažnoj simbolici u prizorima svakodnevnog. Ne pristupajući grafici kao tehnicima multipliciranja, već tek kao segmentu kompleksnijih vizualizacija na granici grafike i slikarstva, **Marija Lopac** svoju apstraktnu senzaciju temelji na osjetilnom, osjećajnom i neizgovorenom pa je njena slika uvijek svojevrsni vizualni dnevniki zapis. I „klasična“ štafelajna forma ima svoje zanimljive predstavnike. **Drago Topalović** svojim uljem na platnu priziva neka bolja, prošla vremena kada smo nad krevetima ili ognjištima naših baka zadivljujuće gledali svete slike, nestrpljivo iščekujući jutro Božića. Stoga joj je slika **Željka Martića** svojevrsni antipod, jer nas odvodi u futurističke prostore u kojima je apokaliptičan izostanak ljudske prisutnosti akcentiran strogom geometrijskom morfologijom. **Vesna Šantak** izlaže sliku svog recentnog ciklusa kojoj je motiv ptica – kao „odslika“ duše, tip i arhetip kojemu se uvijek vraća kako bi svojom slikom svjedočila o povezanosti čovjeka i prirode, čineći to snažnim kolorom i

provjerenom poentilističkom morfologijom. A jedinstvenom inovativnom infrared metodom, etiketiranom kao umjetnost budućnosti, a u formi klasične štafelajne slike predstavlja se **Nada Žiljak**, razotkrivajući u skrivenom sloju slike ono što vješto „skriva“ u vidljivom. Tajne koje poput rebusa čekaju da ih odgonetnemo obitavaju i u slikama **Mercedes Bratoš**, poput ove znakovita naslova kojom se predstavlja. Simbolika suvremenog društva – personalna tablet računala, čudni emotikoni preko kojih prelaze pauci na nedefiniranoj začudnoj podlozi, elementi su pak slike **Gabrijele Mamić**, koju je poput Bratošine teško iščitati „na prvu“. I **Marija Galić** odabire slikarsko platno kao medij svoje ekspresije prikaza fenomena svjetlosti i njezine simbolike, taložeći emocije i stanja u guste kolorističke slojeve slike. A poput Galićkinih, na tragu lirske ekspresije su i „projekcije u prostoru“ **Ive Đurić**. **Ivica Petraš** vjeran je motivu maglovitog krajolika u kojemu oslobođen potez i pomno odabran kolor potvrđuju slikarevu snažnu impresiju senzacijama prirode. Krajolikom kao najljepšim i najoslikanijim motivom prirode predstavljaju se i **Tamara Brmbota** i **Zlatko Nežić**, bilježeći ga najpoetičnijom tehnikom – akvarelom. Prezentaciju pejzažista zaokružuje zasigurno jedno od najznačajnijih imena na izložbi – **Oton Postružnik**. Njegov dalmatinski krajobraz primjer je oslobođenog kolorističkog senzibiliteta, otvorenih boja i snažnog rukopisa. Potencijale još jedne „klasične“ tehnike, olovke u boji, imamo prilike vidjeti zahvaljujući **Zoranu Galiću** i **Katarini Lauš**. Dok Lauševa grafitnom olovkom iscrtava svoje „mačje klupko“, Galić olovkama u boji riše svoju začudnu mrtvu prirodu, potvrđujući crtačku vrsnost te konkurirajući nježnom, „lirskom“ cvjetnom prizoru **Nelke Čular**. A svojim cvjetnim buketom „časti“ nas i **Jasna Dragun**. Još jedno neizostavno ime izložbe zasigurno je **David Kelčec**, koji svoje animalističke „bravure“ zamjenjuje cvjetnim motivom, slikajući ga uljem na kartonu žustrim potezom i jarkim kolorom. A kao vrstan poznavalac crteža kao osnove svake likovne forme predstavlja nam se kustos izložbe i jedan od osnivača Sesevetskih likovnih umjetnika, **Tomislav Dilber**. Njegovi crtački krajobrazi drveća nošenih vjetrovom „obrazi“ su unutarnjeg, nataloženog iskustva, toliko udaljenog od deskriptivnosti, a toliko jasnog i iskrenog u potezu il' mrlji, u kretnji, letu, sabranoj energiji kojoj su izvori u duhovnom. Kompatibilan mu je, u čistoći svog izraza, crtež kredom **Vladimira Dodiga Trokuta**, koji poput

ritualnih, crtačkih zapisa na pećinskim stijenama, ispisuje priču o božanskoj prirodi. Crtež kao izražajno sredstvo kojim se predstavlja odabrala je i **Katarina Lauš**. Još jedan vrstan crtač, ujedno i djelatnik Muzeja, **Josip Kovačević Enco** predstavlja nam se na izložbi. Ovaj nagrađivani karikaturista oplemenjuje likovni svijet i svojom novom vizualnom dosjetkom koja nadilazi samu karikaturu i postaje britki komentar društva, kojemu, pogotovo danas, nedostaje upravo iskrenosti. A kolaž je još jedna inspirativna tehnika, istovremeno potentna i zahtjevna. **Ani Jakić Divković** glavni je izričaj, kojim se, pronalazeći jedinstvenu vlastitu tehniku, koristi kao bazom vlastitih ilustracija ili u novije vrijeme, infrared slikarskih uradaka. Kolažom, u kojem se skladno sjubljuju komadići papira i gracilni crtež, najradije se izražava i **Biljana Knebl**.

I tako ovo četrdeset i četvero slikara, grafičara i kipara, svjedoči o svojem promišljanju i djelovanju. O tome da su pripadnici istog roda u kojem nema osjećaja različitosti do one stvaralačke, u kojoj je sve moguće pa i izlagati zajedno na trideset četvrtom okupljanju „Sesevetskih likovnih umjetnika i gostiju“.

Sanda Stanačev Bajzek

Prvu izložbu *Sesvetski likovni umjetnici i gosti* predstavljalo je 12 likovnih umjetnika, a to su: Ante Brčić, Tomislav Dilber, Vinko Fišter, Ivica Fišter, Nikola Kavič, Branko Kelčec, Jure Kokeza, Mirna Krešić, Ivan Križanac, Vladimir Polić, Zlatko Potočki i Miroslav Usenik. Predgovor izložbi napisala je Željka Srebačić, a na programu otvorenja nastupili su hrvatski prevoditelj, književnik, književni kritičar i urednik Nakladnog zavoda Znanje Zlatko Crnković i kantautor i šansonijer Ivica Percl.

Izložbu su omogućili i podržali u suradnji, ravnatelj Narodnog sveučilišta Sesvete Josip Herceg i ravnatelj Muzeja Prigorja Vladimir Sokol. Izložba u tom momentu najkvalitetnijih djela sesvetskih likovnih umjetnika i njihovih gostiju održana je u Muzeju Prigorja od 9. do 20. lipnja 1986. godine čime su Sesvete i čitav istočni dio Grada Zagreba dobili dostojnog reprezentanta izložbeno galerijskih zbivanja.

35 GODINA GRUPE SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI

Dva su izložbeno galerijska prostora u gradskoj četvrti Sesvete u kojima su održavane izložbe Sesevtskih likovnih umjetnika i gostiju, to su: Muzej Prigorja i Galerija VB.

Prva izložba održana je 1986. godine u Muzeju Prigorja u uređenom prostoru na prvom katu zgrade.

Proteklih godina rijetko sam se osvrtao na značenje i utjecaj koji je Galerija VB imala u razdoblju od 1987. do 1990. godine u realizaciji likovnih programa Narodnog sveučilišta Sesvete. U to vrijeme ni jedan izložbeno galerijski prostor nije mogao zadovoljiti standarde i stvoriti ugođaj kakav su mogli dvoje entuzijasta, braćni par Vesna i Boris Baričević, vlasnici Galerije VB na Luci u Sesvetama, koji su izrazitom voljom i ljubavlju pristupali realizaciji likovno-umjetničkih izložbi u osobnoj organizaciji ili s drugim institucijama i pojedincima. Tada su Galerija VB i Narodno sveučilište Sesvete sklopili ugovor o realizaciji dijela likovnog programa u prostoru Galerije, tj. Ateliera VB i ostvarili suradnju na za to vrijeme najvišoj razini u organizaciji kako autorskih, tako i skupnih izložbi u Sesvetama. Ostvarene su izložbe poput "Grbovi naše obale" u suradnji s Gliptotekom, samostalne izložbe Miroslava Šuteja, Ive Friščića, Ivica Šiška, Josipa Vasilija Jordana, Sesevtskog likovnog kruga, da spomenem samo neke, čime je postignuta visoka razina izbora i kvalitete izložbeno galerijskog programa u Sesvetama.

Galerija Kurija Muzeja Prigorja službeno je započela radom 1991. g. te do danas nastavlja kvalitetnom djelatnošću. Prva je na području gradske četvrti Sesvete dobila status priznatog

izložbenog prostora od strane ULUPUH-a, HDLU-a HNLU-a, i HZSUH-a te je uvrštena u Registar priznatih izložbeno galerijskih prostora Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske.

U Galeriji Kurija Muzeja Prigorja svoja djela izlagalo je više od 200 autora, a isto tako na izložbama Sesevtskih likovnih umjetnika i gostiju sudjelovalo je više od 200 likovnih umjetnika. Povjesničar umjetnosti Josip Škunca, koji je živio u Kašini, a radio kao urednik rubrike kultura u novinskoj kući Vjesnik, mnogo je pridonio objavljivanjem kritičkih članaka u dnevnim listovima Vjesnik i Večernji list. Naročito je zanimanje javnosti pobudila samostalna izložba Branka Kelčeca 1994. g. kada je proslavljeni povjesničar umjetnosti dr. Matko Peić napisao predgovor i otvorio izložbu našeg cijenjenog kipara.

Gljučni likovni umjetnici s područja Sesveta koji su redovito sudjelovali, a poneki i danas sudjeluju na skupnim izložbama Sesevtskih likovnih umjetnika i gostiju od 1986. g. do 2006. g. su: Robert Baća, Neda Grdinić, Vladimir Polić, Vinko Fišter, Zlatko Potočki, Branko Manojlović, Branko Kelčec, Ivica Fišter, Jure Kokeza, Antun Krešić, Mirna Krešić, Miroslav Usenik, Milivoj Šegan, Ivan Kujundžić, Zoran Galić, Zlatko Nežić, Ante Brčić itd.

Tijekom 35 godina djelovanja, grupa Sesevtski likovni umjetnici i gosti postala je poznata i prepoznatljiva kako u gradu Zagrebu, tako i diljem naše domovine Hrvatske.

Ovom prigodom namjera mi je bila prisjetiti se nekih zanimljivih podataka iz djelovanja grupe Sesevtski likovni umjetnici i gosti i vrijednosti koje smo uspostavili i koje će ostati unatoč ovogodišnjim izvanrednim događanjima vezanim uz pandemiju zbog koje je gotovo zastao normalan rad i život i kod nas i u Svijetu. Moramo biti svjesni poruke: „Što su jače tmine, iza njih će doći još jače svjetlo Božje“.

Stoga ne budimo zabrinuti već mudro i hrabro koračajmo naprijed!

Tomislav Dilber

DARKO ANTOLIĆ
Pejzaž RIBNIK, 2020.
fotografija, 40 × 54 cm

MERCEDES BRATOŠ

Harem, 2020.

ulje na platnu, 120 × 100 cm

ANTE BRČIĆ

Šutnja je zlato, 2020.

metal, kamen, mramor, 29 × 27 × 17 cm

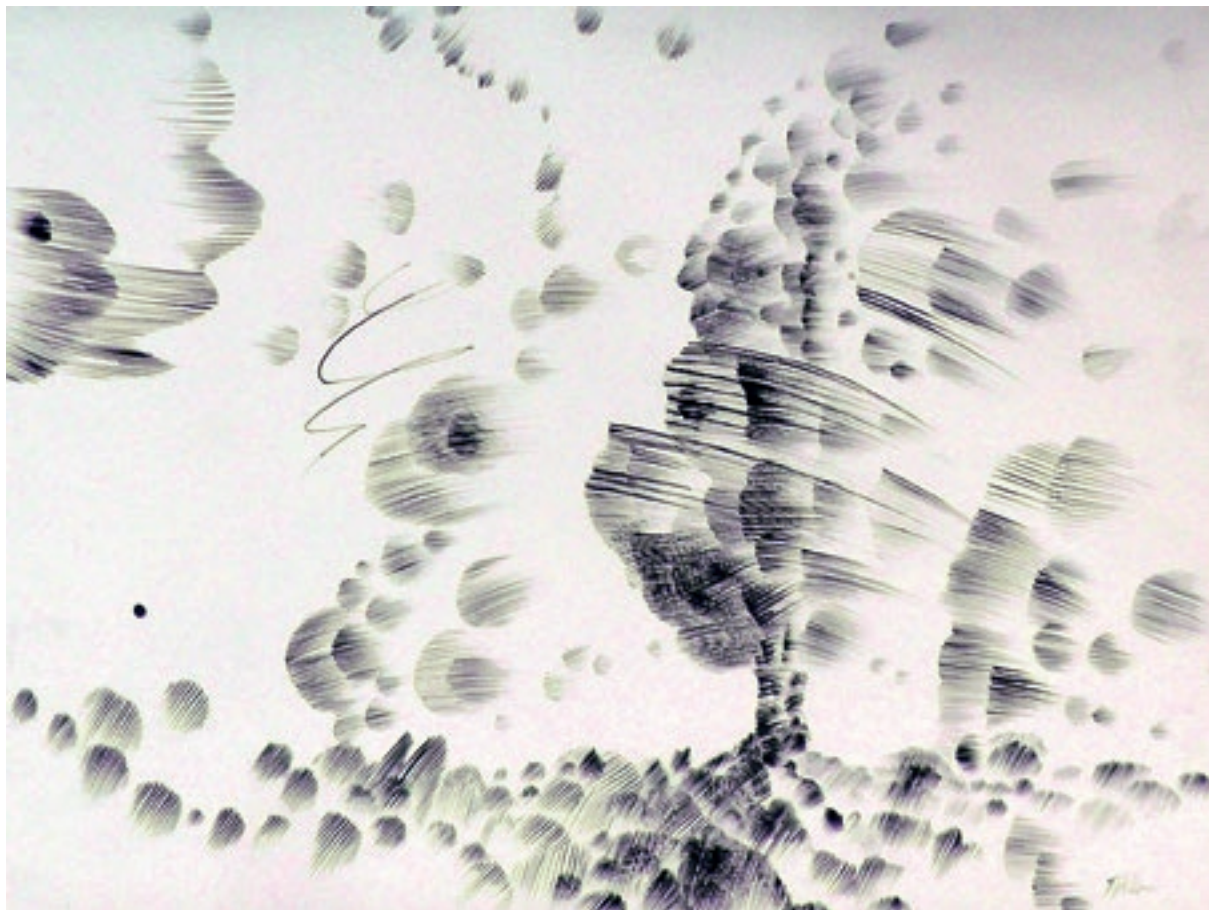
TAMARA BRMBOTA

Jaruga, 2018.

akvarel, 35 × 25 cm

NELKA ČULAR
Cvijet Šaronski, 2020.
ulje na platnu, 30 × 40 cm

TOMISLAV DILBER
Šum vjetra, 2020.
crtež na papiru, 50 × 70 cm

ANA DIVKOVIĆ

Pira, 2020.

kombinirana tehnika – pleksiglas, 50 × 40 cm

VLADIMIR DODIG TROKUT

Poj ptica pjevalica, 1976.

kreda na šperploči, 98 × 99 cm

JASNA DRAGUN

Buket, 2020.

akril + pastel, 45 × 30 cm

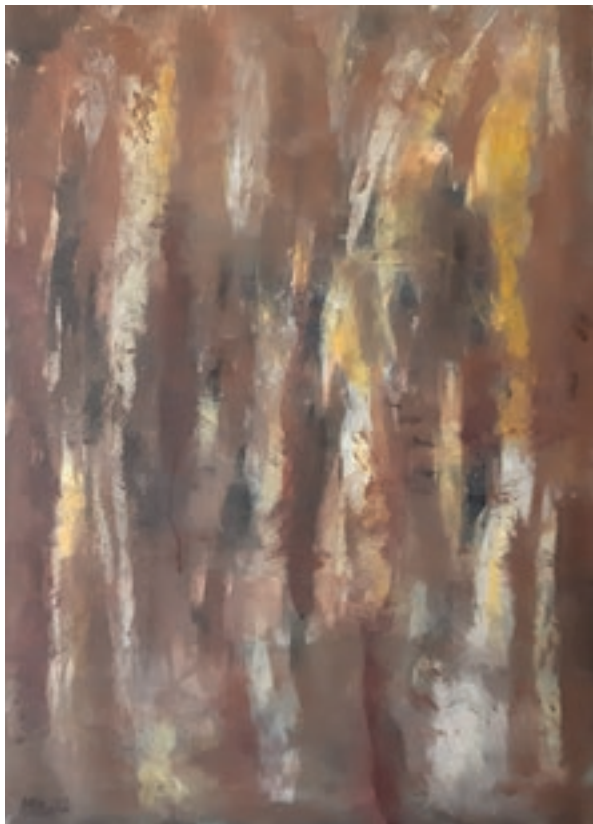
IVA ĐURIĆ

Projekcija u prostoru, 2008.
ulje na ultralesu, 100 × 80 cm

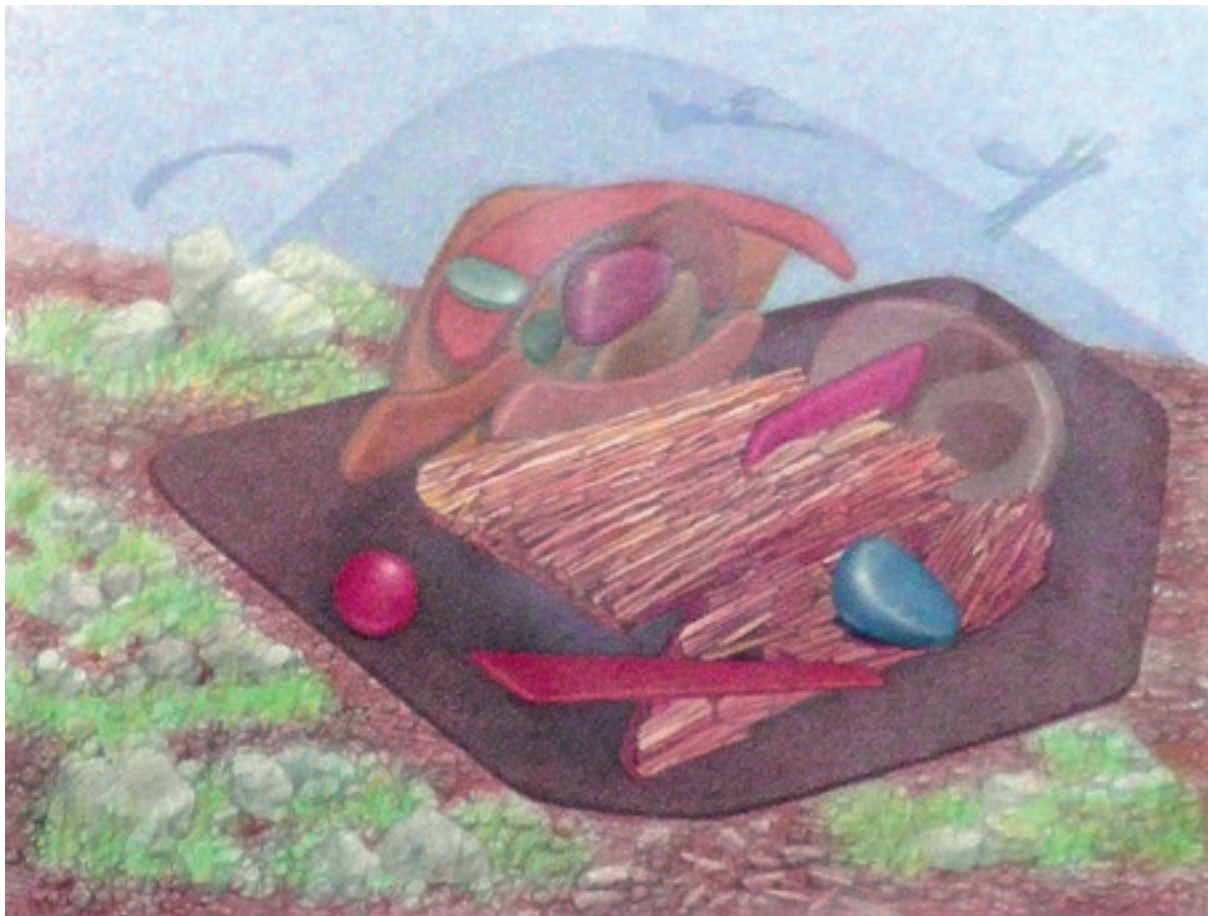
SANELA ĐURINEC RAIČ

Iz ciklusa slika: Suprotstavljanja, 2020.
akvarel na svili, ø 60 cm

MARIJA GALIĆ

Opažanje svjetla I i Opažanje svjetla II, 2020.
akril na platnu / akril na platnu, 70 × 50 cm, 70 × 50 cm

ZORAN GALIĆ
Jedan oblik u prostoru, 2020.
olovke u boji, olovka, 45 × 63 cm

HRVOJE GLAVAN
Torzo, 2018.
metal, 75 × 30 × 16 cm

TOMISLAV HRŠAK
Jesen, 2020.
drvo, 34,5 × 32 × 23 cm

ANA JAKIĆ DIVKOVIĆ
Nova 2020.g., 2020.
kolaž na papiru, 70 × 50 cm

LUCIJA JELIĆ
U meni, 2019.
drvo, 46 × 22 × 25 cm

DAVID KELČEC

Vaza s cvijećem, 2020.

ulje na kartonu, 40 × 30 cm

BILJANA KNEBL

Godišnja doba – 1, 2020.

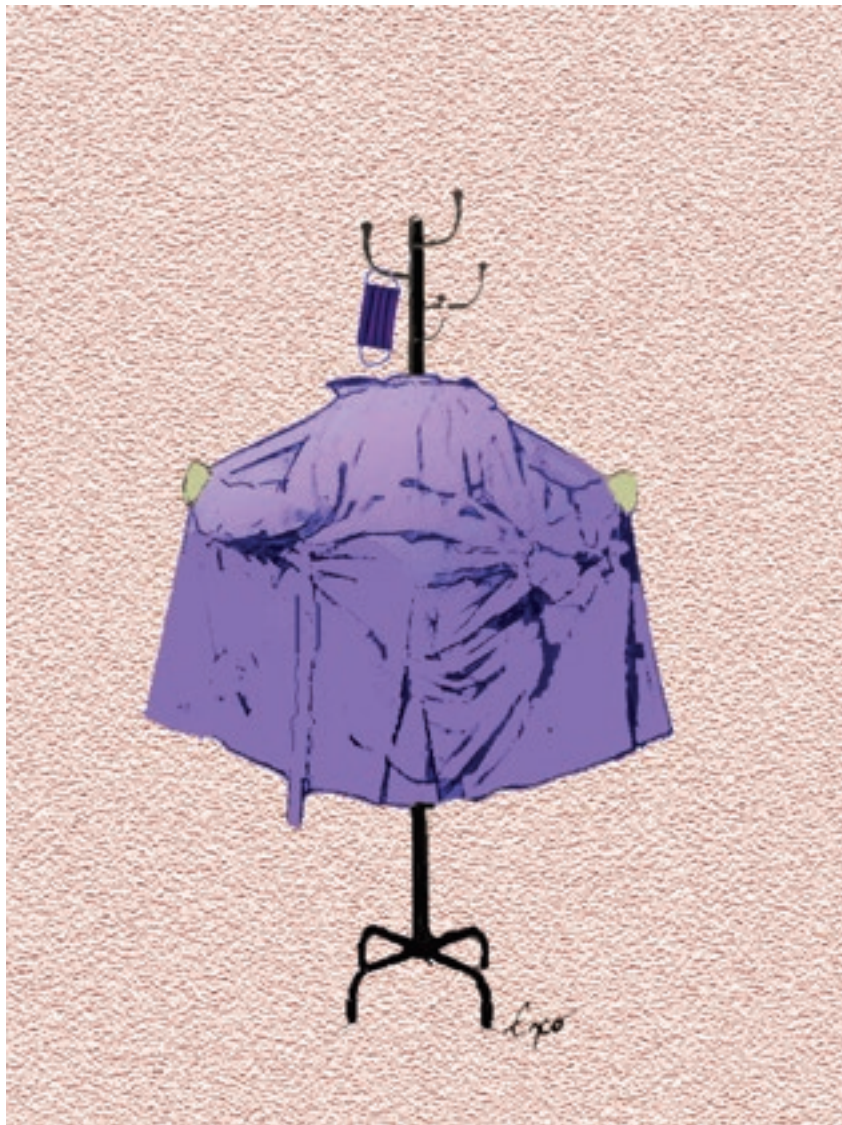
kolaž – kombinirana tehnika, 40 × 40 cm

PETAR KOŠI

Portret, 2020.

poliester, 97 × 59 × 91 cm

JOSIP KOVAČEVIĆ
Maska, 2020.
akvarel, tuš, 42 × 29,7 cm

*Kakva li je taština slikarstvo,
u kome se divimo sličnosti
sa stvarima koje nas u naravi
uopće ne diraju.*

Blaise Pascal, 1623. – 1662.,
francuski filozof i književnik

IVAN KUJUNDŽIĆ

Cerebri artis, 2020.

aluminij, orah, 18 × 12 × 10 cm

LUCIJAN KUJUNDŽIĆ
Corpus vivens, 2020.
gips, 60 × 120 × 40 cm

KATARINA LAUŠ
Mačka, 2020.
olovka na papiru, 21 × 30 cm

BORIS LEINER

Jahačica ritma, 2015.

bronca, 45 × 27 × 23 cm

DARKO LESINGER
Povećanje, 2020.
fotografija, 50 × 50 cm

MARIJA LOPAC

Infinity, 2020.

kombinirana tehnika (block printing / drvorez-grafika i akril na papiru), 40 × 60 cm

GABRIJELA MAMIĆ
Električna ljubav, 2018.
akril na platnu, 160 × 250 cm

ŽELJKO MARTIĆ
Ljubav, 2020.
ulje na platnu, 70 × 50 cm

JASMINKA MITRIĆ

Vezeni portret Borisa Leinera u prostoru, 2018.

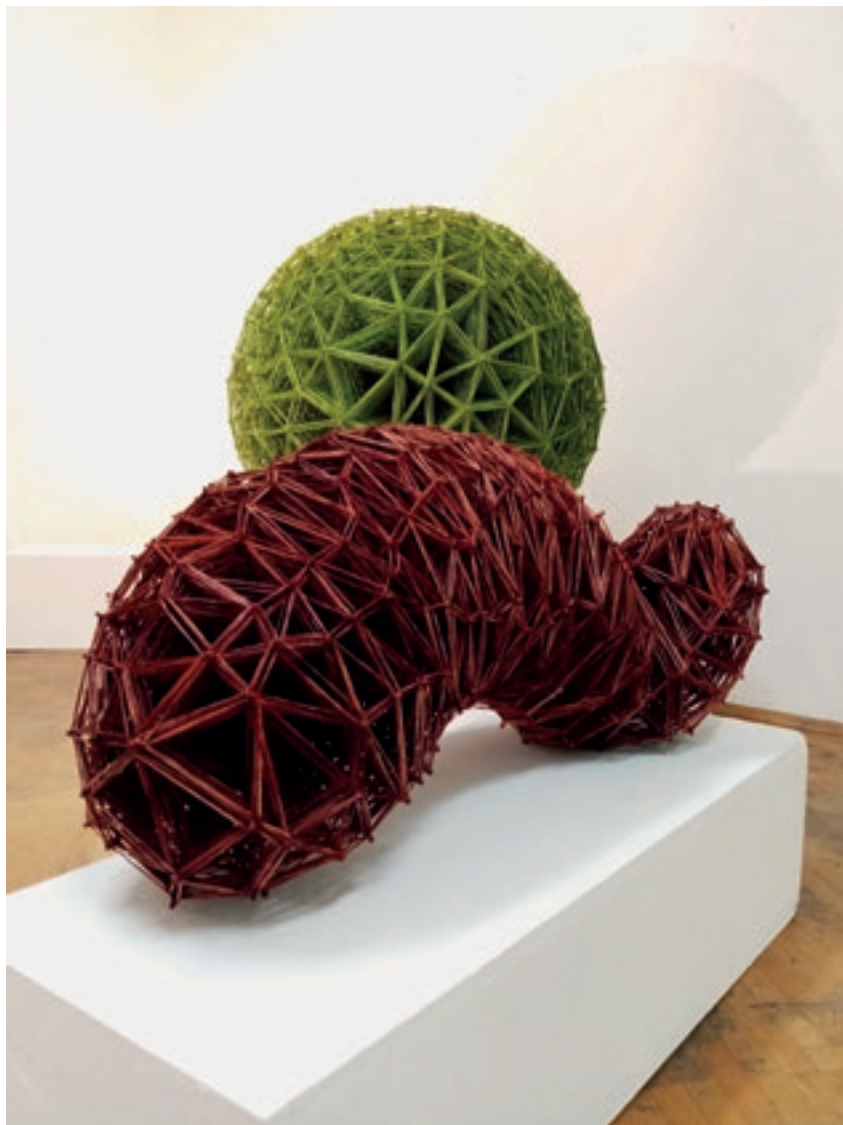
Unikatni bod autorice, konac na platnu, apliciran na kaširanu podlogu, 69 × 74 × 22 cm

ZLATKO NEŽIĆ
Meteora u Grčkoj, 2014.
akvarel, 80 × 100 cm

MLADEN NOVAK – MRAKAN
Križ, 2005.
mramor, metal, 10 × 10 × 27 cm

IVANA OŽETSKI

Oblik, 2020.

kombinirana tehnika, 120 × 60 × 35 cm

IVICA PETRAŠ
Tragovi, 2020.
ulje na platnu, 55 × 80 cm

IZIDOR POPIJAČ

Vječni novorođeni Kralj, 2001.

Subfosilni hrast, 65 × 55 × 10 cm

PETAR POPIJAČ
Ravnoteža, 2020.
cement, stirodur, patina, 70 × 15 × 15 cm

OTON POSTRUŽNIK
Masline, 1953.
ulje na platnu, 31 × 46 cm

VESNA ŠANTAK
Mala Ptica, 2020.
akril na platnu, 70 × 50 cm

MILIVOJ ŠEGAN

3 AUTORA T.D.Š. – Lumino mobile 2020.

Digitalna slika s nazivom: Prikaz Patenta (nanoporni uređaj) savršen za osjet biomolekula.

Naručitelj: NASA. Namjena detektora je za upotrebu u svemirskim misijama i u iznalaženju tragova života u ekstremnim okruženjima, 65 × 45 cm

DRAGO TOPALOVIĆ

Madona s malim Isusom, 2020.
ulje na platnu, 80 × 60 cm

EMA ZAVACKI
Satir, 2020.
gips, 21 × 25 × 46 cm

ŽELJKO ZIMA
Viva La Muerte, 2004.
bronca, 21 × 19 × 2 cm

NADA ŽILJAK
n153: Svježina jutra, 2020.
akril na platnu, 60 × 50 cm

Infrared

VILKO ŽILJAK

Tipografija glogova kolca II, 2020.
kompjuterska grafika, 100 × 70 cm

Infrared

POPIS AUTORA SUDIONIKA IZLOŽBE SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI 2020.

Darko Antolić
Mercedes Bratoš
Ante Brčić
Tamara Brmbota
Nelka Čular
Tomislav Dilber
Ana Divković
Vladimir Dodig Trokut
Jasna Dragun
Iva Đurić
Sanela Đurinec Raič
Marija Galić
Zoran Galić
Hrvoje Glavan
Tomislav Hršak
Ana Jakić Divković
Lucija Jelić
David Kelčec
Biljana Knebl
Petar Koši
Josip Kovačević
Ivan Kujundžić

Lucijan Kujundžić
Katarina Lauš
Boris Leiner
Darko Lesinger
Marija Lopac
Gabrijela Mamić
Željko Martić
Jasminka Mitrić
Zlatko Nežić
Mladen Novak – Mrakan
Ivana Ožetski
Ivica Petraš
Izidor Žiga Popijač
Petar Popijač
Oton Postružnik
Vesna Šantak
Milivoj Šegan
Drago Topalović
Ema Zavacki
Željko Zima
Nada Žiljak
Vilko Žiljak

ČESTIT BOŽIĆ I SRETNNA NOVA 2021. GODINA!

SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI

NAKLADNIK: Muzej Prigorja • ZA NAKLADNIKA: Morena Želja Želle • PREDGOVOR: Sanda Stanačev Bajzek

FOTOGRAFIJE: autori, Tomislav Dilber • LIKOVNO OBLIKOVANJE: Tomislav Mrčić

SLOG I PRIPREMA ZA TISAK: Ovum • TISAK: Graford • NAKLADA: 200 komada

ISBN 978-953-7820-32-9

STRUČNA KONCEPCIJA IZLOŽBE: Tomislav Dilber • LIKOVNI POSTAV IZLOŽBE: Sanda Stanačev Bajzek, Tomislav Dilber

TEHNIČKI POSTAV IZLOŽBE: Josip Kovačević

Sesvete, Trg Dragutina Domjanića 5

22. prosinca 2020. do 31. siječnja 2021. godine

Izložba je ostvarena uz financijsku potporu Grada Zagreba

2020. / 34. SEZONA

Ova sezona ostat će zapamćena po pandemiji virusa COVID-19, ali i po razornom potresu s epicentrom na području Markuševca koji je 22. ožujka pogodio Zagreb. Posljedice ovih događaja izazvale su odstupanja u planiranom izložbenom programu:

MERCEDES BRATOŠ, IVANA OŽETSKI, VESNA ŠANTAK, 3. srpnja – 20. srpnja

PETRA JOVANOVSKA, KRZYSZTOF BARTNIK, 25. kolovoza – 4. rujna

SLIKARSTVO IZ ZBIRKE GRADA GRAZA, 8. rujna – 22. rujna

NEVENKA ARBANAS I KRUNOSLAV JAKOBOVIĆ, 25. rujna – 12. listopada

ZAPISANO U GENIMA, 23. listopada – 27. studenoga

SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI, 22. prosinca – 31. siječnja 2021.

Galerija Kuriya Muzeja Prigorja od 1986. godine vrlo aktivno sudjeluje na sesvetskoj i zagrebačkoj likovnoj sceni. Do danas je ostvareno preko 200 samostalnih i skupnih izložbi, od "Sesvetskog likovnog kruga" do Jadranke Fatur, Vere Dajht Kralj, Vinka Fabrisa, Milene Lah, Vinka Fištera, Rudolfa Labaša i mnogih drugih, a kritike i osvrte su pisali naši cijenjeni likovni kritičari i povjesničari umjetnosti poput Matka Peića, Vladimira Bužančića, Oke Ričko, Josipa Škunce, Zdenka Rusa, Nade Križić ili Milana Bešlića.

Galerija je priznata od HDLU-a, ULUPUH-a, HNLU-a, kao i HZSU-a.

VODITELJ PROGRAMA: Tomislav Dilber

SAVJET GALERIJE KURIJA MUZEJA PRIGORJA 2020.: Feđa Gavrilović • David Kelčec • Sanda Stanačev Bajzek • Barbara Vujanović • Tomislav Dilber